

ฉบับที่ 4 เดือนกันยายน 2551

จากคอลัมน์ **วิกฤตเสี่ยง** จดหมายข่าวรายเดือนประจำเดือนกันยายน 2551
ผลิตโดย สำนักงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ

อีก 3 ปีขยะจะล้นเมืองไทย ใครช่วยที!

“ขยะจะก่อปัญหารุนแรงมากยิ่งขึ้นในภูมิภาคเอเชีย”

นั่นคือคำเตือนจาก ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย หรือ เอดีบี (Asian Development Bank) เมื่อปี 2550 ที่ผ่านมา ประเทศไทยเองก็หนีไม่พ้นวังวนดังกล่าว โดยข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษระบุว่า ในปี 2550 คาดว่าคนไทยผลิตขยะถึง 14.85 ล้านตันต่อปี หรือวันละ 40,690 ตัน มากกว่าปี 2549 ประมาณวันละ 0.25 ล้านตัน

จากตารางที่ประกอบอยู่นี้แสดงให้เห็นว่า ปริมาณขยะที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเกิดขึ้นในเขตที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่นมากที่สุด เช่น เขตศูนย์การค้า ตลาด ย่านธุรกิจ เมืองอุตสาหกรรม เมืองท่องเที่ยว โดย ปริมาณการทิ้งขยะต่อคนของคนกรุงเทพฯ นั้น มากกว่าชาวชนบทถึงเกือบ 2 เท่า ยิ่งเป็นเมืองท่องเที่ยว และอุตสาหกรรม อัตราการเกิดขยะยิ่งสูงขึ้นเป็นลำดับ

นี่คือที่มาของการที่ผู้เชี่ยวชาญคาดการณ์ว่า หากปล่อยให้สภาพเช่นนี้ดำเนินต่อไป “อีก 3 ปีขยะจะล้นเมืองไทย”

ตารางแสดงปริมาณขยะที่คนในเมืองต่างๆ แต่ละคนผลิตโดยเฉลี่ยต่อวัน (พ.ศ.2546)

พื้นที่	ปริมาณขยะ (กิโลกรัม/คน/วัน)
เฉลี่ยทั่วประเทศ	0.65
หัวเมืองหลัก	
- กรุงเทพมหานคร	1.5
- ชลบุรี	1.5
- ปทุมธานี	1.4
- สงขลา	1.2
- เชียงใหม่	1.1
- สมุทรปราการ	1.1
- นนทบุรี	1.1
- นครราชสีมา	0.9
- ขอนแก่น	0.9
เมืองท่องเที่ยว	
- พัทยา จังหวัดชลบุรี	2.6
- ปาดทอง จังหวัดภูเก็ต	5.0
- ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี	1.7
เมืองอุตสาหกรรม	
- พระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ	4.3
- อ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร	3.4
- มาบตาพุด จังหวัดระยอง	3.2
- แหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี	2.8

ผู้เชี่ยวชาญระบุว่า ปัญหาขยะไม่ได้อยู่ที่จำนวนขยะที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่อยู่ที่วิธีการและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะด้วย เมืองที่พัฒนาแล้วสามารถเก็บและจัดการขยะในแต่ละวันได้เกือบสมบูรณ์ คืออยู่ระหว่าง ร้อยละ 95-100 ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมด ขณะที่เมืองที่มีระดับการพัฒนาการเก็บขยะจะต่ำกว่า ร้อยละ 70

สำหรับ ประเทศไทยเรายังมีขีดความสามารถในการจัดการขยะด้วยกรรมวิธีที่ถูกต้องเพียงประมาณ 1 ใน 3 หรือ ร้อยละ 36 ของปริมาณขยะที่ผลิตขึ้นในแต่ละวันเท่านั้น

ฉบับที่ 4 เดือนกันยายน 2551

การจัดการกับปริมาณขยะที่เกิดขึ้นไม่ได้หมายถึงการทุ่มทุนจัดหาพื้นที่และเทคโนโลยีในการกำจัดขยะเพียงประการเดียวแต่ควรคำนึงถึงระบบการคัดแยกขยะตามประเภทการกำจัดก่อนส่งไปยังที่ทิ้งหรือเผาอย่างจริงจังตั้งแต่ต้นทาง

และที่สำคัญที่สุดก็คือการคัดก่อนใช้ ลดการใช้ผลิตภัณฑ์ที่สร้างขยะจำนวนมาก หรือแปรสภาพของใช้ไปสู่วัสดุในการใช้เพียงครั้งเดียว หรือซ้ำประเดี๋ยวนานๆ เลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานหมุนเวียนได้นานหลายครั้ง

ที่สำคัญที่สุดคือลดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดขยะลงให้เหลือเท่าที่จำเป็น เพราะนั่นคือทางรอดที่ยั่งยืน

ที่มา รายงานสุขภาพคนไทย พ.ศ.2551 สืบค้นได้จาก

http://www.hiso.or.th/hiso/HealthReport/report_download.php?download=5&lesson=22&lesson_id=77&zone=3&menu=1

บอกกล่าว...

จดหมายข่าว “ตันคิด” ต้นไม้แห่งความคิด ที่บ่มเพาะมาจากความรู้และข้อมูลด้านสุขภาพ โดยส่วนหนึ่งเป็นผลผลิตจากการทำงานของแผนงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ ซึ่งอยู่ภายใต้ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เพื่อผลักดันและสนับสนุนการพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพของประเทศ รวมทั้งการนำข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่มาสื่อสารสู่สาธารณะ และใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระบบสุขภาพของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และอีกส่วนหนึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลสถานการณ์ด้านสุขภาพจากแหล่งความรู้ต่างๆ เพื่อนำเสนอภาพสะท้อนทางสุขภาพ อันจะนำไปสู่การสร้างความคิดและความตระหนักรู้ของคนในสังคม โดยเน้นไปที่การสร้างบทสรุปเชิงความรู้ที่สามารถต่อยอดได้ รวมถึงการประยุกต์ใช้ความรู้ในระดับประชาชนทั่วไป และการใช้ข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายสาธารณะ มากกว่าการพิสูจน์ความถูกต้องของข้อมูลสถิติ

ดูข้อมูลทั้งหมดได้ใน www.hiso.or.th

สมัครสมาชิก หรือติดต่อ “ตันคิด”

ตู้ ปณ.2 ปณ.ป.ประดิพัทธ์ 10404

โทรศัพท์. 02-668-2854 โทรสาร.02-241-0171

อีเมลล์ : info@tonkit.org เว็บไซต์ www.tonkit.org

